

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Кафедра адвокатури

ПРОГРАМА
навчальної дисципліни

«ДОКТРИНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ АДВОКАТУРИ»

(вибіркова)

Рівень вищої освіти – третій освітньо-науковий рівень

Ступінь вищої освіти – доктор філософії

Галузь знань – 08 «Право»

Спеціальність – 081 «Право»

\

Харків – 2019

Програма навчальної дисципліни «**Доктринальні проблеми адвокатури**»: галузь знань 08 «Право», спеціальність 081 «Право», освітньо-кваліфікаційний рівень третій (доктор філософії)

Розробник:

Вільчик Тетяна Борисівна, завідувач кафедри адвокатури, доктор юридичних наук, професор

Затверджено на засіданні кафедри адвокатури протокол № 3

від 28.02.2019 р.

Завідувач кафедри _____

Зміст

1. Вступ.....	4
2. Опис навчальної дисципліни	10
3. Зміст програми навчальної дисципліни.....	10
4. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни	19
4.1. Форми організації освітнього процесу та види навчальних занять.....	19
4.2. Самостійна робота здобувачів вищої освіти	19
4.3. Освітні технології та методи навчання	20
4.4. Форми педагогічного контролю та система оцінювання якості сформованих компетентностей за результатами засвоєння навчальної дисципліни	21
4.5. Навчально-методичне та інформаційне забезпечення навчальної дисципліни	25
4.6. Матеріально-технічне забезпечення навчальної дисципліни.....	
Додаток 1. Карта предметних компетентностей з навчальної дисципліни	30
Додаток 2. Карта результатів навчання здобувача вищої освіти, сформульованих у термінах компетентностей	34
Додаток 3. Матриця зв'язків між модулями навчальної дисципліни, результатами навчання та предметними компетентностями в програмі навчальної дисципліни	39

1. ВСТУП

Навчальна дисципліна за вільним вибором аспіранта «Доктринальні проблеми адвокатури» є юридичною дисципліною міждисциплінарного характеру, в межах якої досліджується сукупність взаємопов'язаних положень загальнотеоретичного, правового та методичного характеру щодо організації та діяльності інституту адвокатури в Україні та зарубіжних країнах. Дана дисципліна покликана сформувати комплекс знань стосовно доктринальних концепцій провідних наукових шкіл щодо організації та функціонування інституту адвокатури.

Метою навчальної дисципліни «Доктринальні проблеми адвокатури» є формування предметних компетентностей у сфері основних доктринальних концепцій теорії адвокатури, а саме: правової природи інституту адвокатури, його місця та значення в державі та громадянському суспільстві; систем організації та діяльності інституту адвокатури в Україні та світі; правового статусу адвоката і проблем його удосконалення на конституційному та законодавчому рівнях; розвитку навичок аналітичної діяльності аспірантів, вироблення вмінь самостійного аналізу та тлумачення законодавства, судової практики з питань діяльності адвокатури, проведення порівняльно-правового аналізу організації і діяльності адвокатури у різних правових системах тощо.

Завданнями навчальної дисципліни «Доктринальні проблеми адвокатури» є засвоєння систематизованих знань щодо національних та зарубіжних наукових доктрин організації та діяльності інституту адвокатури; актуальних проблем та напрямів сучасних наукових досліджень у галузі теорії адвокатури; самостійного вирішення комплексних проблеми в галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, набуття універсальних навичок дослідника, тощо.

Дисципліна вільного вибору аспіранта. Для аспірантів передбачено загалом 210 годин навчальних занять, з них 40 годин лекцій та 20 годин практичних занять, а також 150 годин відведено для самостійної роботи. Форма контролю – іспит.

2. Місце навчальної дисципліни у структурі освітньо-професійної програми.

Навчальна дисципліна “Доктринальні проблеми адвокатури” належить до навчальних дисциплін спеціальної фахової підготовки. При її вивченні використовуються знання, отримані з таких дисциплін, як: «Теорія та філософія права», «Конституційне право», «Судове право», «Організація діяльності адвокатури», «Основи адвокатури», «Безоплатна правова допомога» та ін.

Основні положення навчальної дисципліни мають застосовуватися при вивченні таких дисциплін : «Доктринальні проблеми судового права», «Теорія адвокатури», «Практика адвокатури», «Адвокатська деонтологія», «Міжнародні стандарти адвокатури», «Міжнародне правосуддя» та ін.

3. Предметні компетентності здобувача вищої освіти, сформовані в результаті освоєння навчальної дисципліни:

ПК – 1. Здатність розв’язувати комплексні проблеми в галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та професійної практики.

ПК – 2. Знання та розуміння наукової правничої термінології, об’єкту, предмету та методології теорії адвокатури.

ПК – 3. Знання основних історичних етапів виникнення та розвитку теорії адвокатури як науки, її видатних представників та їх наукових праць.

ПК – 4. Знання основних історичних етапів виникнення та розвитку інституту адвокатури в Україні та в світі.

ПК – 5. Здатність до критичного аналізу, оцінці і синтезу нових та комплексних ідей в галузі доктринальних проблем адвокатури.

ПК – 6. Вміння формулювати нові гіпотези та іноваційні проблеми в галузі теорії адвокатури, обирати належні напрями й відповідні методи для їх дослідження.

ПК – 7. Набуття універсальних навичок дослідника, зокрема усної та письмової презентації результатів власного наукового дослідження,

ПК – 8. Вміння визначати правову природу інституту адвокатури, механізм інтернаціоналізації законодавства, що регулює її організацію та діяльність адвокатури в умовах глобалізації.

ПК – 9. Знання іноваційних наукових доктрин щодо концептуальних засад взаємодії адвокатури і держави в національній та зарубіжних правових системах.

ПК – 10. Вміння визначити роль та місце адвокатури у системі судової влади в національній та зарубіжних наукових доктринах.

ПК – 11. Знання сутності правового статусу адвоката та порядку його набуття в національній та зарубіжних правових системах.

ПК – 12. Знання доктринальних проблем інтерпретації професійних прав та обов'язків адвоката та їх законодавчого забезпечення.

ПК - 13. Знання доктринальних проблем міжнародно-правових стандартів гарантій адвокатської діяльності та їх практичної реалізації.

ПК – 14. Знання іноваційних наукових доктрин щодо сутності та значення адвокатської таємниці, правових механізмів її забезпечення.

ПК – 15. Знання доктринальних проблем оплати послуг адвоката в сучасних правових системах.

ПК – 16. Знання доктринальних проблем юридичної відповідальності адвоката.

ПК – 17. Знання доктринальних проблем деонтологічних механізмів адвокатської діяльності та вміння застосовувати їх на практиці.

ПК – 18. Вміння орієнтуватись у питаннях правового забезпечення, організації та діяльності адвокатури сучасних правових систем зарубіжних країн.

ПК – 19. Знання доктринальних проблем порядку та умов набуття статусу адвоката в сучасних правових системах.

ПК – 20. Знання іноваційних наукових доктрин щодо організації системи органів адвокатського самоврядування в сучасних правових системах.

ПК – 21. Знання організації та діяльності адвоката в сучасних правових системах надання безоплатної правової допомоги.

ПК – 22. Здатність формулювати особисту думку та доказово її представляти при здійсненні аналізу наукових доктрин та законодавства, що регулює організацію та діяльність адвокатури.

ПК – 23. Застосування сучасних інформаційних технологій у науковій діяльності, організації та проведення навчальних занять, управління науковими проектами, тощо.

ПК – 24. Вміння виявляти й використовувати джерела інформації (бібліографії, документи, web-сайти та ін.) при здійсненні наукових досліджень.

Експлікація загальних і професійних компетентностей (Додаток 1).

4. В результаті засвоєння навчальної дисципліни здобувач звання доктор філософії повинен демонструвати наступні результати навчання:

РНС НД – 1. Демонструвати знання об'єкту, предмету та методології теорії адвокатури.

РНС НД – 2. Демонструвати вміння формулювати нові гіпотези та іноваційні проблеми в галузі теорії адвокатури, обирати належні напрями й відповідні методи для їх дослідження.

РНС НД – 3. Демонструвати набуття глибинних знань із спеціальності, за якою аспірант проводить дослідження, зокрема засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових знань теорії адвокатури, оволодіння термінологією з досліджуваного наукового напрямку.

РНС НД – 4. Демонструвати вміння започатковувати, планувати, реалізовувати та коригувати послідовний процес ґрунтовного наукового дослідження з дотриманням належної академічної доброчесності.

РНС НД – 5. Демонструвати здатність до критичного аналізу, оцінці і синтезу нових та комплексних ідей в галузі доктринальних проблем адвокатури.

РНС НД – 6. Демонструвати уміння розв’язувати комплексні проблеми в галузі дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань.

РНС НД – 7. Демонструвати значну авторитетність, інноваційність, високий ступінь самостійності, академічну та професійну добросовісність, послідовну відданість розвитку нових ідей або процесів у передових контекстах професійної та наукової діяльності.

РНС НД – 9. Демонструвати знання сутності міжнародних та національних стандартів та принципів організації та діяльності адвокатури та їх співвідношення з іншими правовими категоріями.

РНС НД – 10. Демонструвати знання сутності концептуальних засад взаємодії адвокатури і держави в національній та зарубіжних правових системах.

РНС НД – 11. Демонструвати знання сутності іноваційних наукових доктрин щодо ролі та місця адвокатури у системі судової влади в національній та зарубіжних правових системах.

РНС НД – 12. Демонструвати вміння інтерпретувати професійні права та обов’язки адвоката, визначати проблеми у їх законодавчому забезпеченні.

РНС НД – 13. Демонструвати знання сутності іноваційних наукових доктрин щодо міжнародно-правових стандартів гарантій адвокатської діяльності.

РНС НД – 14. Визначати сутність механізмів деонтологічних засад адвокатської діяльності та вміти застосовувати їх на практиці.

РНС НД – 15. Демонструвати знання міжнародних та національних стандартів юридичної відповідальності адвоката та вміти оперувати ними на практиці.

РНС НД – 16. Демонструвати вміння орієнтуватись у питаннях правового забезпечення, організації та діяльності адвокатури сучасних правових систем зарубіжних країн.

РНС НД – 17. Здійснювати порівняльно-правовий аналіз різних правових систем адвокатури.

РНС НД – 18. Визначати обумовленість девіацій у сфері адвокатури та адвокатської діяльності та висловлювати пропозиції щодо їх запобіганню або усуненню.

РНС НД – 19. Застосувати сучасні інформаційні технології для пошуку, обробки та організації наукової інформації, нормативного матеріалу, прецедентного права.

РНС НД – 20. Демонструвати здатність вільно спілкуватися з питань, що стосуються їх сфери наукових та експертних знань, з колегами, широкою науковою спільнотою, суспільством в цілому.

РНС НД – 21. Демонструвати вміння використовувати академічну українську та іноземну мови у професійній діяльності та наукових дослідженнях.

РНС НД – 22. Демонструвати здатність до безперервного саморозвитку та самовдосконалення.

Експлікація результатів освоєння навчальної дисципліни і результатів навчання за спеціальністю і спеціалізацією освітньо-професійної програми визначається в карті результатів навчання, сформульованих у термінах компетентностей (Додаток 2).

5. Модуляризація компетентнісно-орієнтованої програми навчальної дисципліни.

Експлікація модуляризації компетентнісно-орієнтованої програми навчальної дисципліни визначається у матриці зв'язків між модулями навчальної дисципліни, результатами навчання та предметними компетентностями (Додаток 3).

2. Опис навчальної дисципліни

Курс	Рівень освіти, галузь знань, спеціальність	Дидактична структура навчальної дисципліни
Кількість кредитів ЕКТС: 7 Кількість модулів: 2 Загальна кількість годин:210	Рівень освіти – третій (доктор філософії) Галузь знань – 08 «Право»/	Обов'язкова / варіативна Модуль 1 Лекції: 20 Практичні заняття:10 Самостійна робота: 75

Тижневих годин: 4	Спеціальність –081 «Право»	Колоквіум: Модуль 2 Лекції: 20 Практичні заняття: 10 Самостійна робота: 75. Види контролю: поточний контроль; підсумковий контроль знань (іспит)
-------------------	----------------------------	---

3. Зміст програми навчальної дисципліни

«Доктринальні проблеми адвокатури»

Модуль 1. Теоретико-правові проблеми інституту адвокатури

Загальні положення теорії адвокатури та методологічна база її дослідження. Теорія адвокатури як наука. Об'єкт та предмет теорії адвокатури. Понятійно-категоріальний апарат та структура теорії адвокатури. Адвокатура як об'єкт системного дослідження. Методологія наукових досліджень у галузі теорії адвокатури. Загальнонаукові та спеціальні методи дослідження. Взаємозв'язок теорії адвокатури із іншими суміжними юридичними науками. Загальнотеоретичні проблеми теорії адвокатури. Перспективи подальших наукових досліджень у галузі теорії адвокатури.

Історичний генезис адвокатури як складова еволюції суспільства. Еволюція суспільних відносин як основа виникнення права на правову допомогу та адвокатури. Виникнення і становлення адвокатури в стародавніх країнах. Еволюційний розвиток інституту адвокатури в Україні. Виникнення та розвиток інституту адвокатури в європейських країнах. Історико-правові аспекти виникнення та розвитку системи безоплатної правової допомоги в Україні та країнах ЄС.

Правова природа та функції інституту адвокатури. Правова природа, сутність та значення інституту адвокатури: національна та зарубіжна наукові доктрини. Міжнародно-правові стандарти визначення місця та ролі адвокатури в

суспільстві. Конституційний статус інституту адвокатури в Україні та країнах ЄС: порівняльно-правова характеристика. Проблеми співвідношення публічного та приватного компоненту у діяльності адвокатури. Адвокатура як невід’ємна частина судової системи, інституту держави. Доктринальні проблеми функцій інституту адвокатури.

Міжнародні стандарти організації та діяльності інституту адвокатури. Доктринальні проблеми міжнародно-правових стандартів організації та діяльності інституту адвокатури. Класифікація, значення та загальна характеристика міжнародно-правових стандартів організації та діяльності інституту адвокатури. Співвідношення з іншими правовими категоріями. Міжнародні принципи (стандарти) організації та діяльності інституту ЄСПЛ. Рішення міжнародних судів з питань організації та діяльності адвокатури. Основні засади транскордонної діяльності адвокатів.

Концептуальні засади взаємодії адвокатури і держави. Адвокатура як форма реалізації державних гарантій права на професійну правничу допомогу. Доктринальні проблеми взаємодії адвокатури і держави. Абсолютна або відносна незалежність адвокатури від держави: національна та зарубіжна наукові доктрини. Міжнародні стандарти та принципи взаємодії адвокатури і держави. Місце адвокатури в громадянському суспільстві. Форми та механізми взаємодії інституту адвокатури і громадянського суспільства.

Адвокатура і судова влада. Доктринальні проблеми взаємодії інституту адвокатури з судовою владою. Порівняльно-правовий аналіз ролі та місця адвокатури в системі судової влади в Україні та країнах Європейського Союзу. Сутність наукових доктрин «адвокатура - орган правосуддя», «адвокатура – помічник правосуддя» та ін. Міжнародні та національні стандарти взаємодії суддів та адвокатів. Доктринальні проблеми визначення правової природи обов’язків адвоката перед судом і перед своїм клієнтом (національна та зарубіжні наукові доктрини). Доктринальні проблеми відповідальності адвоката за проявлення неповаги до суду. Зловживання адвокатом процесуальними правами: сутність, відповідальність.

Принципи організації і діяльності адвокатури. Доктринальні проблеми системи принципів організації та діяльності інституту адвокатури. Співвідношення принципів з іншими правовими категоріями. Сутність принципів організації та діяльності адвокатури. Основні засади (критерії) реалізації права на правову допомогу у рішеннях Європейського Суду з прав людини: принцип права на доступ до правової допомоги адвоката на ранніх стадіях кримінального провадження; принцип права на безоплатну правову допомогу; принцип права на ефективну правову допомогу та забезпечення якості правових (юридичних) послуг та інші.

Системи організації органів адвокатури. Доктринальні проблеми організації органів адвокатури в Україні. Системи організації органів адвокатури в країнах ЄС. Класифікація систем організації органів адвокатури. Повноваження органів державної влади в частині контролю за діяльністю органів адвокатського самоврядування в країнах ЄС. Доктринальні проблеми адміністрування системою органів адвокатського самоврядування. Проблеми децентралізації системи органів адвокатського самоврядування. Принцип добровільної участі адвокатів в органах адвокатського самоврядування. Обов'язки адвокатів перед органами адвокатського самоврядування.

Проблеми організації системи надання безоплатної правової допомоги. Системи безоплатної правової допомоги у країнах Європейського Союзу та в Україні: порівняльна характеристика. Доктринальні проблеми адміністрування системи безоплатної правової допомоги в Україні та країнах Європейського Союзу. Проблеми оцінки якості надання безоплатної правової допомоги: зарубіжний досвід та шляхи вдосконалення правової регламентації в Україні. Характеристика основних рішень Європейського Суду з прав людини з питань реалізації права особи на правову допомогу по різних категоріям справ.

Модуль 2. Функціональні проблеми інституту адвокатури

Адвокат як суб'єкт надання професійної правничої допомоги. Зміст правового статусу адвоката в Україні: актуальні наукові підходи. Порядок набуття статусу адвоката в Україні та країнах ЄС: порівняльний аналіз.

Незалежність адвоката та види діяльності, несумісні з його статусом. Інститут помічника адвоката: напрями вдосконалення законодавчого врегулювання. Проблеми інституту стажування в Україні. Страхування адвокатської діяльності. Оподаткування адвокатської діяльності. Ліцензування адвокатської діяльності у законодавстві країн ЄС та перспективи для України. Порядок підвищення кваліфікації адвокатів: міжнародний досвід та вдосконалення законодавчого забезпечення в Україні.

Професійні права та обов'язки адвоката. Доктринальні проблеми правового забезпечення та реалізації професійних прав та обов'язків адвоката. Порівняльно-правова характеристика прав та обов'язків адвоката в Україні та в країнах ЄС. Адвокат-медіатор: проблеми правового регулювання. Інститут «адвокатського розслідування» в зарубіжних країнах та напрями запровадження в Україні. Дискусійні питання встановлення абсолютного права адвоката на здійснення функцій захисту та представництва у суді.

Гарантії адвокатської діяльності. Доктринальні проблеми правового забезпечення та реалізації гарантій адвокатської діяльності. Міжнародні стандарти гарантій адвокатської діяльності: співвідношення з національним законодавством. Складові елементи структури та системи правових гарантій адвокатської діяльності. Функції гарантії адвокатської діяльності. Інститут адвокатської таємниці: національна та зарубіжна наукові доктрини. Інститут імунітету адвоката: національна та зарубіжна наукові доктрини. Кримінально-процесуальні гарантії захисту прав адвоката-захисника і напрями їх подальшого вдосконалення.

Деонтологічні стандарти адвокатської діяльності. Деонтологічні стандарти адвокатської діяльності: національна та зарубіжна наукові доктрини. Етика взаємовідносин адвоката і суду, адвоката та інших учасників процесу, адвоката та посадових осіб органів державної влади, адвоката та органів адвокатського самоврядування. Етичні аспекти взаємин між адвокатами. Принципи поведінки адвокатів у соціальних мережах. Незалежність адвоката та

види діяльності, несумісні з його статусом: порівняльний аналіз законодавства України та європейських країн.

Юридична відповідальність адвоката. Доктринальні проблеми інституту юридичної відповідальності адвоката. Міжнародно-правові стандарти юридичної відповідальності адвоката. Види юридичної відповідальності адвоката. Дисциплінарна відповідальність адвоката. Адміністративна відповідальність адвоката. Цивільно-правова відповідальність адвоката в країнах ЄС та перспективи для України. Кримінальна відповідальність адвоката.

Доктринальні проблеми участі адвоката у кримінальному судочинстві. Правовий статус захисника: аналіз міжнародних стандартів. Участь адвоката у процесі доказування : шляхи вдосконалення правового забезпечення. Правова допомога свідку: проблеми вдосконалення правової регламентації повноважень адвоката. Міжнародно-процесуальні стандарти захисту прав потерпілих: проблеми імплементації у національне законодавство. Проблеми адвокатського розслідування. Проблеми реалізації адвокатом функції медіації у кримінальному процесі. Особливості здійснення захисту при наданні міжнародної правової допомоги по кримінальним справам. Реалізація захисту прав особи у процесуальній ізоляції: проблеми теорії і практики. Проблеми використання адвокатом судових прецедентів для забезпечення прав та законних інтересів осіб у кримінальному судочинстві.

Стратегія і тактика адвокатської діяльності. Доктринальні проблеми стратегії і тактики адвокатської діяльності. Проблеми обрання та реалізації стратегії і тактики захисту на досудових стадіях кримінального провадження. Стратегія і тактика адвокатської діяльності в умовах колізійного захисту. Стратегія і тактика адвоката у процесі укладання угод. Проблеми обрання та реалізації стратегії і тактики захисту у суді. Особливості захисної промови адвоката.

Особливості участі адвоката у конституційному судочинстві. Доктринальні проблеми участі адвоката у конституційному судочинстві. Особливості організації роботи адвоката при підготовці до участі у розгляді

справ Конституційним Судом України. Процесуальні права та обов'язки адвоката – представника сторони у конституційному судочинстві. Підготовка адвокатом звернення до Конституційного Суду і документів, які додаються до нього. Участь адвоката в засіданні Конституційного Суду. Особливості доказової діяльності адвоката у Конституційному судочинстві.

Участь адвоката у Європейському суді з прав людини. Доктринальні проблеми участі адвоката у Європейському Суді з прав людини. Підстави для звернення до Європейського суду з прав людини: практика Суду і особливості українського законодавства. Організація роботи адвоката на стадії подання скарги до Європейського Суду з прав людини. Обставини особи (*ratione personae*). Умова про обґрунтованість скарги. Організація роботи адвоката на стадії підготовки та обміну змагальними листами і документами з Європейським судом з прав людини. Організація роботи адвоката на стадії розгляду справи Європейським Судом з прав людини. Особливості доказової діяльності адвоката у Європейському Суді з прав людини. Виступ адвоката у відкритих слуханнях справи в Європейському суді з прав людини. Організація роботи адвоката на стадії виконання рішень Європейського суду з прав людини.

Особливості організації та діяльності адвокатури у країнах Європейського Союзу. Сучасні системи організації адвокатської діяльності у країнах ЄС та в Україні: порівняльна характеристика. Правове регулювання організації та діяльності інституту адвокатури у країнах ЄС. Порядок та умови набуття статусу адвоката у країнах ЄС. Загальна характеристика професійних прав адвоката та гарантій адвокатської діяльності у країнах ЄС. Обов'язки адвоката. Гарантії адвокатської діяльності у країнах ЄС. Моделі безоплатної правової допомоги у країнах Європейського Союзу. Право на надання юридичної допомоги адвокатом іншої держави ЄС в межах ЄС. Аналіз основних рішень Європейського Суду з прав людини з питань реалізації права особи на правову допомогу по різних категоріям справ.

4. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни

4.1. Форми організації освітнього процесу та види навчальних занять.

Навчальною дисципліною «Доктринальні проблеми адвокатури» передбачено використання наступних форм організації освітнього процесу: навчальні заняття; самостійна робота студентів; практична підготовка; контрольні заходи.

Видами навчальних занять є лекції; практичні заняття; індивідуальні заняття; консультації.

4.2. Самостійна робота здобувачів вищої освіти.

1. Зміст та призначення самостійної роботи аспірантів.

Самостійна робота аспіранта є однією із форм організації освітнього процесу. Метою самостійної роботи студента є сприяння поглибленому засвоєнню основних теоретичних положень і відпрацюванню навичок практичного застосування правових норм, що регулюють теоретичні та функціональні засади інституту адвокатури.

2. Форми самостійної роботи аспірантів.

Формами самостійної роботи аспірантів є:

- самостійна робота з нормативними джерелами та рекомендованою літературою;
- робота з інформаційними ресурсами;
- підготовка до розгляду модельних справ;
- самостійне опрацювання та вивчення матеріалів навчальних занять;
- підготовка до практичних занять;
- підготовка наукової доповіді або наукового повідомлення, наукових тез або статті;
- розробка кейсів;
- підготовка до дебатів, дискусій, круглих столів, конференцій.

4.3. Освітні технології та методи навчання

У межах навчальної дисципліни «Доктринальні проблеми адвокатури» застосовуються наступні освітні технології:

- проблемне навчання (зокрема, вирішення проблемної практичної ситуації; проведення системного аналізу норм чинного законодавства, що регулює діяльність адвокатури, з метою формування пропозицій щодо його оптимізації або усунення прогалин чи колізій; здійснення порівняльно-правових досліджень діяльності адвокатури різних країн; прогнозування розвитку інституту адвокатури України тощо;

- аудіо-візуальні технології (посмотр / прослуховування лекцій відомих адвокатів та науковців, виступів міжнародних фахівців, слайдів, що відображають питання організації і діяльності адвокатури України та зарубіжних країн, записів судових процесів тощо).

У межах навчальної дисципліни «Доктринальні проблеми адвокатури» застосовуються наступні методи навчання:

Традиційні методи:

- *методи усного контролю:*
- індивідуальне опитування, розв'язання практичних завдань, виступи студентів з науковими повідомленнями;
- *методи письмового контролю:*
- розв'язання тестових завдань, контрольні роботи, есе у рамках запропонованих тем; складання процесуальних документів; аналіз чинного законодавства або проектів законів, рішень Європейського Суду з прав людини тощо.

Інноваційні методи:

- участь у модельному судовому засіданні, інших ділових іграх;
- підготовка і проведення відео-презентації;
- складання судових промов та процесуальних документів адвоката за кейсами /фабулами справ;
- case-study;

- прес-конференції з актуальних проблем організації і діяльності адвокатури із запрошенням практичних працівників органів адвокатури;
- розробка кейсів, схем, таблиць.

Методи самоконтролю:

- уміння самостійно оцінювати свої знання;
- здійснення аналізу відповідей або виступів інших аспірантів.

4.4. Форми педагогічного контролю та система оцінювання якості сформованих компетентностей за результатами засвоєння навчальної дисципліни

Основними видами контролю знань студентів є: *поточний та підсумковий*.

Поточний контроль спрямований на виявлення якості засвоєння слухачами знань, навичок і вмінь на всіх етапах процесу навчання. Завданням поточного контролю є перевірка розуміння та засвоєння навчального матеріалу, здатності осмислити зміст теми чи розділу, умінь застосовувати отримані знання при відповіді на теоретичні запитання та вирішенні практичних завдань. Він проводиться у ході практичних занять. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як викладачем – для коригування методів і засобів навчання, - так і аспірантами – для планування самостійної роботи.

Поточний контроль може здійснюється у виді *оперативного та рубіжного контролю*.

Оперативний контроль проводиться у формі усного опитування аспірантів, письмового експрес-контролю, виступів аспірантів при обговоренні теоретичних питань, у формі тестування, виступів аспірантів з науковими повідомленнями або доповідями; участі аспірантів у модельному судовому засіданні, у case-study; складання процесуальних документів тощо (див. фонд оціночних засобів).

Рубіжний контроль здійснюється після вивчення кожного змістового модулю програми навчальної дисципліни. Контрольний зріз знань здобувачів проводиться у вигляді тестів по кожному з двох модулів.

Підсумковий контроль забезпечує оцінку результатів навчання аспірантів певного освітньо-кваліфікаційного рівня на проміжних або заключному етапах їх навчання. Він включає:

- поточний контроль;

Поточний контроль з дисципліни проводиться відповідно до навчального плану у вигляді перевірки у ході практичних занять засвоєння аспірантами навчального матеріалу, визначеного програмою навчальної дисципліни.

Іспит – це вид підсумкового контролю, при якому засвоєння аспірантом навчального матеріалу з дисципліни оцінюється на підставі результатів поточного та рубіжного модульного контролю.

Оцінювання рівня знань здобувачів здійснюється на основі результатів поточного контролю у діапазоні від 0 до 100 балів за навчальний курс. Мінімально необхідна кількість балів для допуску до складання іспиту складає – **40 балів**. Ці бали складаються з наступного оцінювання: відповіді на заняттях – до 5 балів за кожну відповідь (загальна кількість не може перевищувати 30 балів); опублікування наукової статті або тез - до 10 балів, проведення презентації, виступ з науковим повідомленням, презентацією – до 5-ти балів; виступ з наукової доповіддю – до 6-ти балів; розробка кейсів, слайдів, схем, таблиць – до 5ти балів; участь у роботі студентського наукового гуртка – до 6-ти балів.

Підсумковий бал за результатами поточного контролю обчислюється під час практичних занять та складання іспиту з навчальної дисципліни “Доктринальні проблеми адвокатури”.

У разі невиконання завдань поточного контролю з об’єктивних причин аспіранти мають право на ліквідацію заборгованості. Час та порядок її проведення визначається кафедрою.

Атестація аспірантів проводиться екзаменаційною комісією після виконання програми підготовки за певним рівнем вищої освіти, затвердженим Законом України «Про вищу освіту». Основним завданням державної атестації є встановлення відповідності рівня якості підготовки випускників вимогам стандартів вищої освіти.

Фонд оціночних засобів перевірки знань студентів:

- опитування аспірантів у ході практичних занять;
- контрольний зріз знань аспірантів у вигляді тестів;
- виступи аспірантів з науковими повідомленнями або доповідями;
- участь аспірантів у case-study;
- проведення презентації;
- підготовка наукової статті або тез;
- анотування (рецензування) наукових статей, монографій за темами навчальної дисципліни;
- підготовка аспірантами кейсів; слайдів, схем, таблиць з питань організації і діяльності адвокатури, аналізу рішень Європейського Суду з прав людини;
- складання іспиту.

Критерії і рівні оцінювання результатів навчання

Рівнями оцінювання результатів навчання студентів є: пороговий, типовий, відмінний, які передбачають відповідність наступним критеріям:

пороговий – аспірант не в повній мірі володіє матеріалом навчальної дисципліни, йому не достатньо знань для вирішення практичних ситуацій;

типовий – аспірант виявив знання основного навчального матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання і майбутньої роботи за професією, здатний виконувати завдання, передбачені програмою, ознайомлений з основною літературою, рекомендованою програмою;

відмінний – здобувач виявив всебічні, систематичні і глибокі знання, здатність самостійно виконувати завдання, передбачені програмою та застосовувати їх на практиці, ознайомлений з основною і додатковою літературою, рекомендованою програмою дисципліни.

ШКАЛА ПІДСУМКОВОЇ ОЦІНКИ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ

Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни виставляється в залікову книжку відповідно до такої шкали:

Оцінка за шкалою	Визначення	Оцінка за	Оцінка за 100- бальною шкалою, що
------------------	------------	-----------	-----------------------------------

ECTS		національною шкалою	використовується в НЮАУ
A	Відмінно – відмінне виконання, лише з незначною кількістю помилок	5	90 – 100
B	Дуже добре – вище середнього рівня з кількома помилками	4	80 – 89
C	Добре – у цілому правильна робота з певною кількістю незначних помилок		75 – 79
D	Задовільно – непогано, але зі значною кількістю недоліків	3	70 – 74
E	Достатньо – виконання задовольняє мінімальні критерії		60 – 69
FX	Незадовільно – потрібно попрацювати перед тим, як перекладати	2	20 – 59
F	Незадовільно – необхідна серйозна подальша робота, обов'язковий повторний курс		1 – 19

4.5. Навчально-методичне та інформаційне забезпечення навчальної дисципліни

Основна література:

Нормативно-правові акти

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР [Електрон. ресурс] – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» // (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 27, ст.282.
3. Закон України Про безоплатну правову допомогу // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, N 51, ст.577 .
4. Загальна декларація прав людини: Прийнято резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 р. // Права людини. Міжнародні

договори України, декларації, документи / Упоряд. Ю.К. Качуренко. – 2-е вид. – К.: Юрінформ, 1992. – С. 18–24.

5. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права: Прийнято резолюцією 2200 А (XXI) Генеральної Асамблеї ООН від 16 грудня 1966 р. // Права людини: Збірник документів / Укл. В.С. Семенов, О.Н. Ярмиш та ін. – Харків: Ун-т внутр. справ, 1997. – С. 30-41

6. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права: Прийнято резолюцією 2200 А (XXI) Генеральної Асамблеї ООН від 16 грудня 1966 р. // Права людини: зб. док. / Укл. В.С.Семенов, О.Н. Ярмиш та ін. – Х.: Ун-т внутр справ, 1997. – С. 4-25.

16. Резолюція (78) 8 «О юридической помощи и консультациях», принята Комитетом Министров Совета Европы 2 марта 1978 года // Российская юстиция. – 1997. – № 6. – С. 3.

7. Основні положення про роль адвокатів, прийняті VIII Конгресом ООН по запобіганню злочинам у серпні 1990 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_835

8. Правила адвокатської етики, затверджені звітно-виборним з'їздом адвокатів 9 червня 2017 р. Режим доступу: http://unba.org.ua/assets/uploads/3ae9a115a40b9a5bc04f_file.pdf/

9. Порядок допуску до складання кваліфікаційного іспиту, порядок складання кваліфікаційного іспиту та методика оцінювання результатів кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні, затв. Рішенням Ради адвокатів України №154 від 01 червня 2013 року.- [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://vkdkka.org/wp-content/uploads/2013/09/Poryadok-skladannia-ispytu.pdf>

10. Положення про помічника адвоката від 25 вересня 2015 року № 113– Електронний ресурс. – Режим доступу: http://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/pologennya/2016-06-13-polozhennya_57ebcf6b3f2e0.pdf

Підручники, навчальні посібники.

1. Комаров В.В. Курс цивільного процесу: Підручник / В. В. Комаров, В. А. Бігун, В. В. Баранкова та ін.; за ред. В. В. Комарова. — Х. : Право, 2011. — 1352 с.
2. Варфоломеева Т. В. Історія адвокатури: посіб. / Т. В. Варфоломеева, С. В. Гончаренко. – К.: Прецедент, 2008. – 214 с..
3. Організація роботи адвокатури в Україні : навч. посібник / Т. Б. Вільчик, О. М. Овчаренко, А. В. Іванцова та ін.; за заг. ред. І. Є. Марочкіна. – Харків : Право, 2014. – 392 с.
4. Основи адвокатури та адвокатської діяльності (Навч. посібник для підготовки до комплексного іспиту) / І. Назаров, Т. Вільчик, О. Овчаренко.- Харків. Право – 2019. – 351 С.
5. Погорецький М. А. Адвокатура України : підручник / М. А. Погорецький, О. Г. Яновська. - Київ : Юрінком Інтер, 2014. – 368 с.
6. Яновська О. Г. Адвокатура та судова риторика: навч.-метод. посіб. для самостійного вивчення дисципліни /О. Г. Яновська. – Київ: КНЕУ, 2008 – 156 с.

Монографії

- 1 Вільчик Т.Б. Конституційне право на правову допомогу адвоката у країнах Європейського Союзу та в Україні : монографія / Т.Б. Вільчик. – Харків: Право, 2015. – 400 с.
- 2 Іванцова А. В. Організаційні форми діяльності адвокатури: моногр. / А. В. Іванцова. – Х.: ФІНН, 2011. – 247 с.
- 3 Біцай А.В. Участь адвоката у медіації / Монографія (за заг. ред. О.Г.Яновської). - Київ – 2017. – 238 с.
- 4 Іваницький С.О. Теоретичні основи організації адвокатури в Україні: принципи та система: Монографія / С.О. Іваницький. Київ: Інтерсервіс, 2017. 800 с.
- 5 Бакаянова Н.М. Основи адвокатури України: функціональні та організаційні аспекти: монографія. Одеса: «Юридична література», 2017. 357 с.

- 6 Бірюкова А. М. Адвокатура України в умовах глобалізації: монографія. Київ, 2019. 423 с.
- 7 Заборовський В. В. Правовий статус адвоката в умовах становлення незалежної адвокатури України: монографія. Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2017. 900 с.

Статті

- 1 Комаров В. В. Цивільний процес у глобальному контексті / В. В. Комаров // Право України. – 2011. – № 10. – С. 22-43.
- 2 Вільчик Т.Б. Напрями адаптації законодавства, що регулює надання безоплатної правничої допомоги в Україні, до європейських стандартів // Право України. – № 12. – 2016. – С. 29-36.
- 3 Андрощук А. Професія юриста у країнах Європейського Союзу // Юридичний журнал -2011.- № 2.
- 4 Заборовский В.В. Проблемные вопросы соблюдения баланса между авторитетом суда и необходимостью выполнения адвокатом своих профессиональных обязанностей по защите интересов клиента. Власть закона. 2016. № 1. С. 124-134.
- 5 Сущенко В. Модель професійної культури адвоката: критерії та підходи. Юридична газета. Від 1 лютого 2017 р. URL: <http://yur-gazeta.com/publications/practice/inshe/model-profesiynoyi-kulturi-advokata-kriteriyi-ta-pidhodi.html>.
- 6 Чекмарьова Л.Ю. Актуальні питання класифікації моделей страхування професійної відповідальності адвоката // Науковий вісник Ужгородського національного університету, 2019.- 139-142.

Додаткова література:

1. Вільчик Т.Б. Напрями адаптації законодавства, що регулює надання безоплатної правничої допомоги в Україні, до європейських стандартів // Право України. – № 12. – 2016. – С. 29-36.

2. Вільчик Т.Б. Адвокатура та громадянське суспільство у правовій державі / Т.Б. Вільчик // Право України. – 2014. – № 11– С. 243–250.
3. Вільчик Т. Б. Функції інституційної адвокатури // Форум права: електрон. наук. фахове вид. 2017. № 2. С. 24–29. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2017_2_6.pdf
4. Vilchuk T. DUTIES OF A LAWYER TO A COURT AND TO A CLIENT. Russian Law Journal. 2018;6(4):62-99. <https://doi.org/10.17589/2309-8678-2018-6-4-62-99>
5. Адвокатура України: уроки перших років самоврядності лабораторія законодавчих ініціатив. Київ, 2018. URL: https://parlament.org.ua/wp-content/uploads/2018/09/Shadow_Report_Bar_19.09.2018pdf-1.pdf
6. Бакаянова Н. М. Этические принципы адвокатуры в Украине: монография. Одесса : Юрид. лит., 2005. 150 с.
7. Васьковский Е. В. Организация адвокатуры. Т.1. Очерк всеобщей истории адвокатуры / Е.В. Васьковский. С.Пб., 1983. 476 с.

Інтернет-ресурси.

Рішення Конституційного Суду України N 23-рп/2009, від 30.09.2009р. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ccu.gov.ua/doccatalog/document?id=73758>

Сайт Ради адвокатів України - <http://radaadvokativ.org.ua/>

Сайт Національної асоціації адвокатів України - <http://unba.org.ua/akts-naau>

Сайт Ради Європи - <http://www.coe.kiev.ua>

Рада асоціацій адвокатів та товариств юристів Європи - <http://www.ccbe.eu>

Проект ЄС «Підтримка реформ у сфері юстиції» - <http://www.justicereformukraine.eu/uk/>

Міжнародна асоціація адвокатів - <http://www.ibanet.org>

СЕНМК :

Стандартизований навчально-методичний комплекс (бібліотека НУЮАУ) - <http://library.nulau.edu.ua/> :

1. «Організація діяльності адвокатури» // Режим доступу:

http://library.nlu.edu.ua/index.php?option=com_k2&view=item&id=245:denna-forma-navchannya&Itemid=151

2. «Практикум адвокатури» // Портал навчальних електронних інформаційних комплексів. [Електронний ресурс.] Режим доступу: <https://neik.nlu.edu.ua/moodle/course/view.php?id=75>

3. «Адвокатська деонтологія» // Портал навчальних електронних інформаційних комплексів. [Електронний ресурс.] Режим доступу: <https://neik.nlu.edu.ua/moodle/course/view.php?id=75>

4. Тематика курсових робіт та методичні поради до їх виконання з навчальної дисципліни «Теорія адвокатури» (галузь знань 08 «Право», спеціальність 081 «Право», освітньо-кваліфікаційний рівень другий (магістерський) для студентів I курсу магістратури денної та заочної форм навчання / Уклад.: Т. Б. Вільчик, О.М. Овчаренко, Я. О. Ковальова – Х.: Нац. юрид.ун-т ім. Ярослава Мудрого, 2019.. Укладачі: Т.Б. Вільчик, О.М. Овчаренко, Я.О. Ковальова

5. Навчально-методичний посібник для самостійної роботи та практичних занять з навчальної дисципліни «Теорія адвокатури» (галузь знань 08 «Право», спеціальність 081 «Право», освітньо-кваліфікаційний рівень другий (магістерський) / Уклад.: Т. Б. Вільчик.

Додаток 1.

Карта предметних компетентностей з навчальної дисципліни

Шифр та назва компетентностей за спеціальністю і/або спеціалізацією	Шифр та назва компетентностей з навчальної дисципліни
ЗК – загальні (універсальні) компетентності. (обрати компетентності згідно зі змістом навчальної дисципліни)	ПК – предметні компетентності з навчальної дисципліни
ЗК – 1. Знання та розуміння предметної галузі і професії.	ПК – 1. Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та професійної практики. ПК – 2. Знання та розуміння наукової правничої термінології, об'єкту, предмету та методології теорії адвокатури. ПК – 3. Знання основних історичних етапів виникнення та розвитку теорії адвокатури як науки, її видатних представників та їх наукових праць. ПК – 4. Знання основних історичних етапів виникнення та розвитку інституту адвокатури в Україні та в світі.
ЗК – 2. Здатність до вирішення проблем інноваційного характеру.	ПК – 5. Здатність до критичного аналізу, оцінки і синтезу нових та комплексних ідей в галузі доктринальних проблем адвокатури.
ЗК – 3. Здатність продукувати нові ідеї.	ПК – 6. Вміння формулювати нові гіпотези та іноваційні проблеми в галузі теорії адвокатури, обирати належні напрями й відповідні методи для їх дослідження.

<p>ЗК-4.Здатність до пошуку альтернативних рішень у професійній діяльності.</p>	<p>ПК – 8. Вміння визначати правову природу інституту адвокатури, механізм інтернаціоналізації законодавства, що регулює її організацію та діяльність в умовах глобалізації.</p>
<p>ЗК - 6.Уміння ефективно проводити наукові дослідження.</p>	<p>ПК – 7. Набуття універсальних навичок дослідника, зокрема усної та письмової презентації результатів власного наукового дослідження. ПК – 9. Знання іноваційних наукових доктрин щодо концептуальних засад взаємодії адвокатури і держави в національній та зарубіжних правових системах.</p>
<p>ЗК – 7. Уміння працювати в міждисциплінарній галузі.</p>	<p>ПК – 10. Вміння визначити роль та місце адвокатури у системі судової влади в національній та зарубіжних наукових доктринах. ПК – 11. Знання сутності правового статусу адвоката та порядку його набуття в національній та зарубіжних правових системах. ПК – 18. Вміння орієнтуватись у питаннях правового забезпечення, організації та діяльності адвокатури сучасних правових систем зарубіжних країн.</p>
<p>ЗК-10.Уміння працювати в міжнародному середовищі.</p>	<p>ПК – 12. Знання доктринальних проблем інтерпретації професійних прав та обов'язків адвоката та їх законодавчого забезпечення. ПК – 13. Знання доктринальних проблем міжнародно-правових стандартів гарантій адвокатської діяльності та їх практичної реалізації. ПК – 19. Знання доктринальних проблем порядку та умов набуття статусу адвоката в сучасних правових системах. ПК – 20. Знання іноваційних</p>

	<p>наукових доктрин щодо організації системи органів адвокатського самоврядування в сучасних правових системах.</p> <p>ПК – 21. Знання організації та діяльності адвоката в сучасних правових системах надання безоплатної правової допомоги.</p>
<p>ЗК – 12. Уміння виявляти й використовувати джерела інформації (бібліографії, документи, web-сайти та ін.) .</p>	<p>ПК – 23. Застосування сучасних інформаційних технологій у науковій діяльності, організації та проведення навчальних занять, управління науковими проектами, тощо.</p> <p>ПК – 24. Вміння виявляти й використовувати джерела інформації (бібліографії, документи, web-сайти та ін.) при здійсненні наукових досліджень.</p>
<p>ЗК - 13. Здатність оцінювати та підтримувати якість результату професійної діяльності.</p>	<p>ПК – 12. Знання доктринальних проблем інтерпретації професійних прав та обов'язків адвоката та їх законодавчого забезпечення</p> <p>ПК – 14. Знання іноваційних наукових доктрин щодо сутності та значення адвокатської таємниці, правових механізмів її забезпечення.</p> <p>ПК – 15. Знання доктринальних проблем оплати послуг адвоката в сучасних правових системах.</p> <p>ПК – 16. Знання доктринальних проблем юридичної відповідальності адвоката.</p> <p>ПК – 17. Знання доктринальних проблем деонтологічних механізмів адвокатської діяльності та вміння застосовувати їх на практиці.</p>
<p>ЗК – 14. Здатність формулювати особисту думку та доказово її представляти.</p>	<p>ПК – 22. Здатність формулювати особисту думку та доказово її представляти при здійсненні аналізу наукових доктрин та законодавства, що регулює організацію та</p>

	діяльність адвокатури.
ФКС – фахові компетентності за спеціальністю	
ФКС-1. Уміння розв'язувати складні задачі і проблеми у професійній процесі навчання, що передбачає проведення наукових досліджень та впровадження інновацій.	<p>ПК – 1. Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та професійної практики.</p> <p>ПК – 6. Вміння формулювати нові гіпотези та іноваційні проблеми в галузі теорії адвокатури, обирати належні напрями й відповідні методи для їх дослідження.</p> <p>ПК – 7. Набуття універсальних навичок дослідника, зокрема усної та письмової презентації результатів власного наукового дослідження,</p>
ФКС–2. Уміння орієнтуватися в проблемах юридичної науки.	<p>ПК – 3. Знання основних історичних етапів виникнення та розвитку теорії адвокатури як науки, її видатних представників та їх наукових праць.</p> <p>ПК – 4. Знання основних історичних етапів виникнення та розвитку інституту адвокатури в Україні та в світі.</p> <p>ПК – 5. Здатність до критичного аналізу, оцінці і синтезу нових та комплексних ідей в галузі доктринальних проблем адвокатури.</p>
ФКС–3. Знання методології наукових досліджень в юриспруденції.	ПК – 2. Знання та розуміння наукової правничої термінології, об'єкту, предмету та методології теорії адвокатури.
ФКС – 7. Знання механізму	ПК – 7. Знання сутності

інтернаціоналізації права в умовах глобалізації.	міжнародних та національних стандартів організації та діяльності адвокатури. ПК – 8. Вміння визначати правову природу інституту адвокатури, механізм інтернаціоналізації законодавства, що регулює її організацію та діяльність в умовах глобалізації.
ФКС – 11. Уміння інтерпретувати практичну діяльність і соціально-правовий досвід як основних компонентів змісту юридичної практики.	ПК – 11. Знання сутності правового статусу адвоката та порядку його набуття в національній та зарубіжних правових системах. ПК – 12. Знання доктринальних проблем інтерпретації професійних прав та обов'язків адвоката та їх законодавчого забезпечення.
ФКС-12. Знання механізмів оцінки ефективності юридичної практики за видами юридичної діяльності.	ПК – 14. Знання іноваційних наукових доктрин щодо сутності та значення адвокатської таємниці, правових механізмів її забезпечення. ПК – 15. Знання доктринальних проблем оплати послуг адвоката в сучасних правових системах. ПК – 16. Знання доктринальних проблем юридичної відповідальності адвоката.
ФКС–13. Знання гносеологічних і онтологічних підстав правового регулювання і правового впливу.	ПК – 12. Знання доктринальних проблем інтерпретації професійних прав та обов'язків адвоката та їх законодавчого забезпечення. ПК - 13. Знання доктринальних проблем міжнародно-правових стандартів гарантій адвокатської діяльності та їх практичної реалізації.
ФКС– 14. Знання механізму вирішення юридичних колізій у	ПК – 14. Знання іноваційних наукових доктрин щодо сутності та значення адвокатської таємниці,

правовому регулюванні суспільних відносин.	правових механізмів її забезпечення.
ФКС– 16. Знання юридичної техніки та її прикладних аспектів (правотворчості, законодавчої техніки, техніки створення корпоративних актів, юридичних документів, систематизації юридичних актів, юридичної термінології тощо).	ПК – 17. Знання доктринальних проблем деонтологічних механізмів адвокатської діяльності та вміння застосовувати їх на практиці.
ФКС – 19. Знання структури та стандартів правничої професії та ролі правника в суспільстві.	<p>ПК – 19. Знання доктринальних проблем порядку та умов набуття статусу адвоката в сучасних правових системах.</p> <p>ПК – 20. Знання іноваційних наукових доктрин щодо організації системи органів адвокатського самоврядування в сучасних правових системах.</p> <p>ПК – 21. Знання організації та діяльності адвоката в сучасних правових системах надання безоплатної правової допомоги.</p>

Додаток 2.

Карта результатів навчання здобувача вищої освіти, сформульованих у термінах компетентностей

Шифр та назва РН за спеціальністю і / або спеціалізацією	Модуль НД	Шифр та назва РН з навчальної дисципліни
РНС – результати навчання за спеціальністю		Результати навчання з навчальної дисципліни
РНС-1.Здатність продемонструвати знання й розуміння юриспруденції в сучасному наукознавстві.		РНС НД – 1. Демонструвати знання об'єкту, предмету та методології теорії адвокатури. РНС НД – 2. Демонструвати вміння формулювати нові гіпотези та іноваційні проблеми в галузі теорії адвокатури, обирати належні напрями й відповідні методи для їх дослідження. РНС НД – 3. Демонструвати набуття глибинних знань із спеціальності, за якою аспірант проводить дослідження, зокрема засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових знань теорії адвокатури, оволодіння термінологією з досліджуваного наукового напрямку. РНС НД – 4. Демонструвати вміння започатковувати, планувати, реалізовувати та коригувати послідовний процес ґрунтовного наукового дослідження з дотриманням належної академічної доброчесності.
РНС-2.Здатність продемонструвати знання й розуміння проблематики глобалізації та формування сучасних правових систем.		РНС НД – 5. Демонструвати здатність до критичного аналізу, оцінці і синтезу нових та комплексних ідей в галузі доктринальних проблем адвокатури. РНС НД – 6. Демонструвати вміння розв'язувати комплексні

		проблеми в галузі дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань.
РНС-3. Проаналізувати детермінант розвитку правової теорії.		РНС НД – 7. Демонструвати значну авторитетність, інноваційність, високий ступінь самостійності, академічну та професійну добросовісність, послідовну відданість розвитку нових ідей або процесів у передових контекстах професійної та наукової діяльності.
РНС – 4. Проаналізувати методологічні аспекти взаємодії юридичної науки і юридичної практики.		РНС НД – 8. Демонструвати знання сутності міжнародних та національних стандартів та принципів організації та діяльності адвокатури та їх співвідношення з іншими правовими категоріями. РНС НД – 11. Демонструвати вміння інтерпретувати професійні права та обов'язки адвоката, визначати проблеми у їх законодавчому забезпеченні.
РНС – 5. Інтерпретувати феномен юридичної практики як об'єкта науково-правових досліджень в юриспруденції		РНС НД – 9. Демонструвати знання сутності концептуальних засад взаємодії адвокатури і держави в національній та зарубіжних правових доктринах. РНС НД – 10. Демонструвати знання сутності інноваційних наукових доктрин щодо ролі та місця адвокатури у системі судової влади в національній та зарубіжних правових системах.
РНС – 6. Здатність продемонструвати вміння формулювати нові гіпотези та наукові проблеми в галузі	№ 2	РНС НД – 13. Визначати сутність механізмів деонтологічних засад адвокатської діяльності та вміння застосовувати їх на практиці. РНС НД – 14. Демонструвати

права, обирати належні напрями й відповідні методи для їх дослідження.		знання міжнародних та національних стандартів юридичної відповідальності адвоката та вміння оперувати ними на практиці.
РНС-7. Доводити епістемологічну правомірність висунення теоретичних альтернатив при проведенні наукових досліджень.		РНС НД – 12. Демонструвати знання сутності іноваційних наукових доктрин щодо міжнародно-правових стандартів гарантій адвокатської діяльності.
РНС-10. Визначати індикатори якості й ефективності юридичної практики.		РНС НД – 14. Демонструвати знання міжнародних та національних стандартів юридичної відповідальності адвоката та вміння оперувати ними на практиці.
РНС-11. Здатність продемонструвати знання та розуміння прикладних аспектів правової герменевтики.		РНС НД – 13. Демонструвати знання іноваційних наукових доктрин щодо сутності та значення адвокатської таємниці, правових механізмів її забезпечення. РНС НД – 14. Визначати сутність механізмів деонтологічних засад адвокатської діяльності та вміння застосовувати їх на практиці.
РНС-13. Інтерпретувати основні напрями правової глобалізації та інтернаціоналізації та визначати правові механізми реалізації права в різних правопорядках та юрисдикціях.		РНС НД – 15. Демонструвати вміння орієнтуватись у питаннях правового забезпечення, організації та діяльності адвокатури сучасних правових систем зарубіжних країн. РНС НД – 16. Здійснювати порівняльно-правовий аналіз різних правових систем адвокатури.

<p>РНС – 16. Здатність продемонструвати знання юридичної техніки та її прикладних аспектів в дискурсі правової епістемології та юридичної практики.</p>		<p>РНС НД – 18. Застосувати сучасні інформаційні технології для пошуку, обробки та організації наукової інформації, нормативного матеріалу, прецедентного права. РНС НД – 19. Демонструвати здатність вільно спілкуватися з питань, що стосуються їх сфери наукових та експертних знань, з колегами, широкою науковою спільнотою, суспільством в цілому.</p>
<p>РНС-17. Проаналізувати обумовленість девіацій у правовій сфері.</p>		<p>РНС НД – 17. Визначати обумовленість девіацій у сфері адвокатури та адвокатської діяльності та висловлювати пропозиції щодо їх запобігання або усуненню.</p>
<p>РНС-18. Здійснювати правовий комплаєнс в межах професійних обов'язків.</p>		<p>РНС НД – 14. Демонструвати знання міжнародних та національних стандартів юридичної відповідальності адвоката та вміти оперувати ними на практиці.</p>
<p>РНС–19. Здатність продемонструвати знання й розуміння діяти відповідно до вимог юридичної деонтології у професійній діяльності.</p>		<p>РНС НД – 13. Визначати сутність механізмів деонтологічних засад адвокатської діяльності та вміти застосовувати їх на практиці. РНС НД – 19. Демонструвати здатність вільно спілкуватися з питань, що стосуються їх сфери наукових та експертних знань, з колегами, широкою науковою спільнотою, суспільством в цілому. РНС НД – 20. Демонструвати вміння використовувати академічну українську та іноземну мови у професійній діяльності та наукових дослідженнях.</p>

Додаток 3.

Матриця зв'язків між модулями навчальної дисципліни, результатами навчання та предметними компетентностями у програмі навчальної дисципліни «Доктринальні проблеми адвокатури»

Результати навчання за навчальною дисципліною / модулями	Предметні компетентності																									
	ПК-1	ПК-2	ПК-3	ПК-4	ПК-5	ПК-6	ПК-7	ПК-8	ПК-9	ПК-10	ПК-11	К-12	ПК-13	ПК-14	ПК-15	ПК-16	ПК-17	ПК-18	ПК-19	ПК-20	ПК-21	ПК-22	ПК-23	ПК-24	ПК-25	
Модуль 1.																										
РНС НД – 1.	X	X	X																							
РНС НД --2.					X	X																				
РНС НД – 3.			X	X																						
РНС НД – 4..						X																				
РНС НД – 5.						X																				
РНС НД– 6.							X	X																		
РНС НД – 7.									X																	
РНС НД – 8.										X	X	X														
РНС НД – 9.								X																		
РНС НД –10.									X																	
РНС НД – 11.										X																
РНС НД – 12											X															
Модуль 2.																										
РНС НД – 13																	X									
РНС НД – 14.																X										
РНС НД – 15.																		X	X							

PHC HD - 16.																					X									
PHC HD - 17.																						X								
PHC HD - 18.																										X	X			
PHC HD - 19.																						X								
PHC HD - 20.																						X								
PHC HD - 21.																							X							